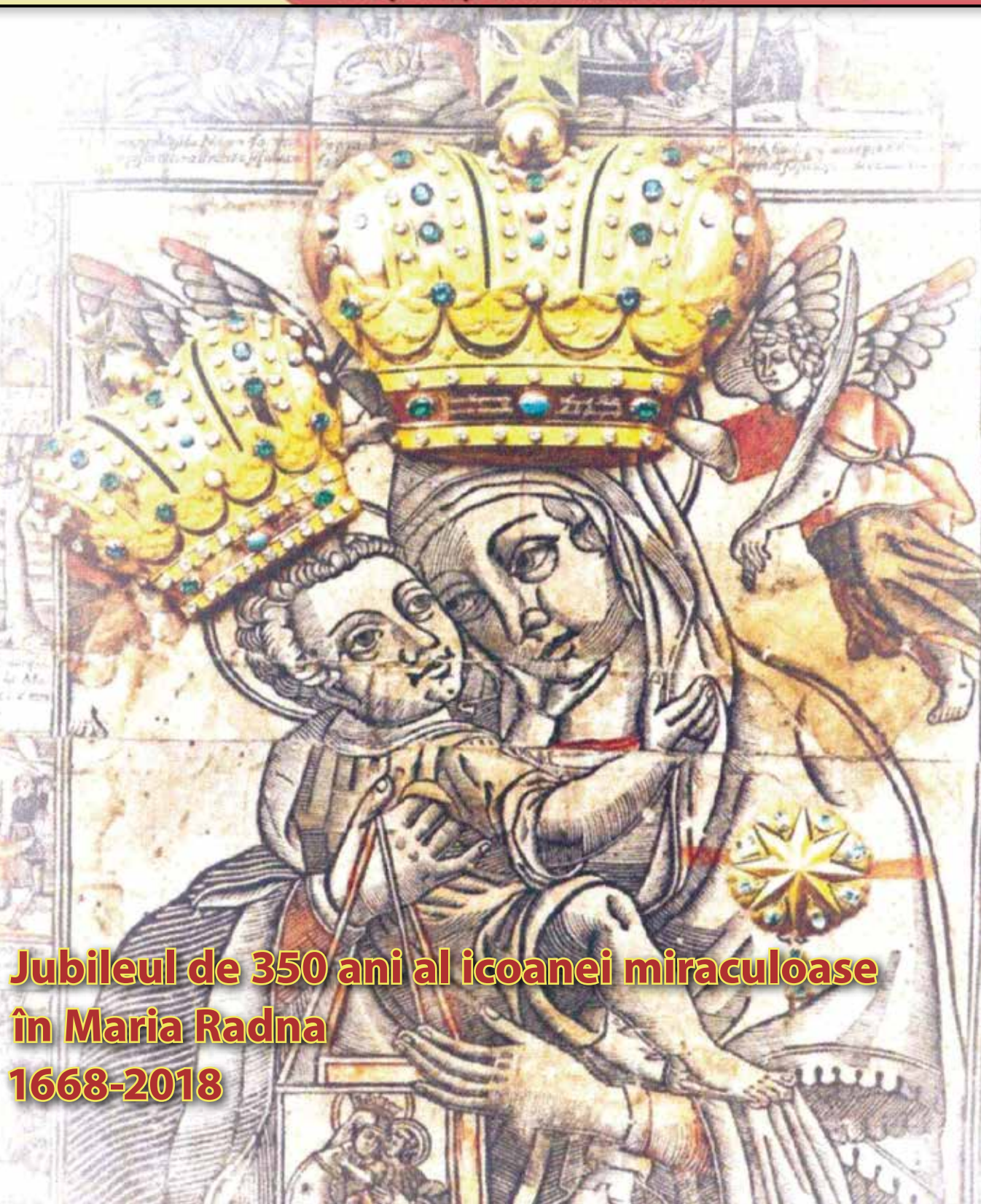

Iubiți-vă așa cum v-am iubit Eu!

**Jubileul de 350 ani al icoanei miraculoase
în Maria Radna
1668-2018**

ANUL XXIV NR. 7-8
Revistă lunară
editată de Episcopia
Romano-Catolică Timișoara

Adresa redacției:
Str. Traian Lalescu, nr. 34,
320050, Reșița
Tel. 0040-255-213.660
E-mail: redactiavcb2@yahoo.com

Nr. de aprobare: 510 / a 1994
ISSN 1454 – 1025

Director responsabil:
pr. Iosif-Csaba Pál

Tehnoredactare:
Bodnár Sándor

Redactori/Colaboratori:
Delia Orțan, Enikő Sipos,
Christine Surdu, Constanța Bugariu,
pr. Nikola Laus jr., Elena Ștefănescu,
Claudiu Călin, Irina Vastag,
Victoria Roșoagă, Erwin Josef Tiglia.

Difuzare și abonamente:
Anca Darida, Valerica Rebegilă,
Cecilia Borbely.

Imprimat la
Tipografia InterGraf – Reșița

Pentru abonamente
Plata abonamentului se poate efectua prin mandat poștal pe adresa: Pál Iosif-Csaba, Str. Traian Lalescu 34, 320050 Reșița, sau în contul:
Parohia Romano-Catolică Reșița, deschis la sucursala CEC Reșița, RO89CECECS0136RON0056396
► un abonament pentru anul 2017 - **20 RON**
► un abonament pentru străinătate - **20 €**
► un abonament susținător 2017 - **70 RON**

S.C. REMOTREFF S.R.L.
CABINET STOMATOLOGIC
Reșița, Bd. Republicii, bl. 9/II/4
Str. Progresului, bl. 2/V/8

Dr. TREFIL ANTONNIO REMMO
Mobil: 0722/428033

CABINET STOMATOLOGIC &
LABORATOR DENTAR
Reșița, Str. Laminoarelor nr. 50
Tel. 0255-210.804

OBTURAȚII ȘI LUCRĂRI
DIN COMPOZIT ȘI PORȚELAN

4

Papa a început o serie de cateheze despre Mir

Isus a încredințat discipolilor săi o misiune mare: „Voi sunteți sarea pământului, voi sunteți lumina lumii” (cf. Mt5,13-16). Acestea sunt imagini care ne fac să ne gândim la comportamentul nostru, pentru că fie carența fie excesul de sare fac dezgustătoare mâncarea, așa cum lipsa sau excesul de lumină ne împiedică să vedem. Cel care poate cu adevărat să ne facă sare care dă gust și ...

16

Mutmachergeist

Wir alle haben von Gott viele Fähigkeiten/Talente bekommen. Die eine oder andere Fähigkeit braucht man, um im Leben voranzukommen, um Geld zu verdienen und später einmal eine Familie zu ernähren. Aber nicht alle Fähigkeiten haben wir geschenkt bekommen um Geld zu verdienen. Wenn man gut singen kann, heißt das nicht, dass man deswegen schon ...

12

Gondolatok az elsőáldozásról

„A szentgyónás után rendkívül felszabadultnak éreztem magam. Szentáldozáskor finom volt a szentostya, ami tulajdonképpen Krisztus teste. Jézus a „barátjává fogadott” és ez nekem nagy élmény volt.” (Konti Ákos Barna, III. Lépésről lépésre oszt.)

Ceea ce facem, facem cu pasiune !!!

Antares România este o fabrică de scaune cu standarde de înaltă calitate. Fabricăm și comercializăm scaune de conferință, vizitator, birou, săli de clasă și amfiteatre.

Oferim scaune pentru orice spațiu: biserici, săli de cateheză, săli comunitare, săli de mese, birouri, sau pentru diverse instituții culturale, amfiteatre. Cooperarea noastră cu instituții religioase și școli constituie o legătură de mare tradiție.

Aplicăm produselor noastre cele mai importante principii ale ergonomiei, respectând mediul înconjurător, prin utilizarea materialelor ecologice cu impact redus asupra mediului.

Pentru mai multe informații și detalii ne puteți contacta la angela@scaune.ro sau să ne sunați la 0740007499.

Confirmarea vieții creștine prin harul Duhului Sfânt

Este atât de minunat și încurajator să fii în compania creștinilor vitalizați de puterea Sfântului Duh. Îi poți simți mulțumită caracterului lor carismatic. Îi poți recunoaște prin atitudinea lor spiritualizată, care nu poate trece neobservată. Comunitățile bisericești, în care activează astfel de credincioși, dezvoltă o veridică mărturie a prezenței harului sfințitor conferit de Sacramentul Confirmării.

Ca preot am simțit mereu o provocare aprigă din partea unor părinți și tineri în exprimarea dorințelor lor confuze despre acest sacrament: „vrem ca și fiul nostru să fie botezat a doua oară”, „și fiica noastră e destul de mare ca să participe la festivitate”, „nașul mi-a pregătit deja cadoul-surpriză pentru ca să merg la miruire” ...!?! Provoacă este și mai mare când, după celebrarea sacramentului Confirmării, mai bine de jumătate din numărul tinerilor miruiți „se evaporă”. Este posibil că lipsește ceva în conștiința creștinului, care nu a clarificat esența și importanța sacramentului. Sau poate pregătirea, culturală și spirituală oferită a fost necorespunzătoare. Uneori superficialitatea își prezintă roadele. În aceste situații, suntem invitați să conștientizăm că Biserica are nevoie stringentă de creștini pătrunși în inima lor de prezența

Spiritului lui Dumnezeu. Îndemnul apostolului Paul este încă valabil: „Nu vă amețiți cu vin, în care nu este decât dezmăț, ci fiți plini de Duh!” (Efeseni 5,18)

Prin Sacramentul Confirmării, creștinii devin misionarii lui Cristos. Asemenea apostolilor la Rusali, asemenea primilor creștini din Biserica Primară, participanții la sacramentul Mirului primesc plinătatea Duhului Sfânt pentru ca în toată viața lor să poată răspândi „buna mireasmă a lui Cristos”. (cf. 2 Cor 2,15) Întru aceasta, Catehismul Bisericii ne învață: „Pregătirea pentru Mir trebuie să aibă ca scop îndrumarea creștinului spre o unire mai intimă cu Cristos, spre o familiaritate mai vie cu Duhul Sfânt...cateheza pentru Mir se va strădui să trezească simțul apartenenței la Biserica lui Cristos...” (Cateh.Bis.Car. p.1309)

Mare este bucuria celor care se roagă invocând harul Sfântului Duh. Vino Duhule Sfinte și umple inimile noastre! Vino Duhule Sfinte, comuniune a Tatălui și a Fiului, împlinește-ne în iubirea ta! Duh al filiației dăruiește-ne încrederea și pacea ta! Duhule întăritor, vino zilnic și înnoiește viața noastră cu harul tău!

Pr. Veniamin Pălie

Papa Francisc a început o serie de cateheze despre Mir

După seria de cateheze dedicate Botezului, care s-au derulat între Înviere și Rusalii, Pontiful a decis să treacă, începând cu 23 mai a.c., la subiectul Mirului.

Isus a încredințat discipolilor săi o misiune mare: „Voi sunteți sarea pământului, voi sunteți lumina lumii” (cf. Mt5,13-16). Acestea sunt imagini care ne fac să ne gândim la comportamentul nostru, pentru că fie carența fie excesul de sare fac dezgustătoare mâncarea, așa cum lipsa sau excesul de lumină ne împiedică să vedem. Cel care poate cu adevărat să ne facă sare care dă gust și ferește de stricare, și lumină care luminează lumea, este numai Duhul lui Cristos! Și acesta este darul pe care-l primim în sacramentul Mirului sau al Confirmațiunii, asupra căruia doresc să mă opresc ca să reflectez cu voi. Se numește „Confirmațiune” deoarece confirmă Botezul și îi întărește harul (cf. Catehismul Bisericii Catolice, 1289); așa cum și „Mir”, din faptul că îl primim pe Duhul Sfânt prin ungerea cu „mir” („crismă”) – ulei amestecat cu mirodenii consacrat de episcop –, termen care face trimitere la „Cristos”, Unsul cu Duhul Sfânt. (...)

Zămislit de Fecioară prin lucrarea Duhului Sfânt, Isus întreprinde misiunea sa după ce, ieșind din apa Iordanului, este consacrat de Duhul care coboară și rămâne asupra Lui (cf. Mc 1,10; In 1,32). El declară asta în mod explicit în sinagoga din Nazaret: este frumos cum se prezintă Isus, care este cartea de identitate a lui Isus în sinagoga din Nazaret! Să ascultăm cum face asta: „Duhul Domnului este asupra mea: pentru aceasta m-a uns, să duc săracilor vestea cea bună” (Lc 4,18). Isus se pre-

zintă în sinagoga din satul său ca Unsul, Cel care a fost uns de Duhul.

Isus este plin de Duh Sfânt și este izvorul Duhului promis de Tatăl (cf. In 15,26; Lc 24,49; Fap 1,8; 2,33). În realitate, în seara de Paște, Cel Înviat suflă asupra discipolilor spunându-le: „Primiți-l pe Duhul Sfânt” (In 20,22); și în ziua de Rusalii puterea Duhului coboară asupra apostolilor în formă extraordinară (cf. Fap 2,1-4), așa cum o cunoaștem noi.

„Respirația” lui Cristos Înviat umple de viață plămânii Bisericii; și de fapt, blocările discipolilor, „umpluți

de Duh Sfânt”, se deschid pentru a proclama tuturor marile lucrări ale lui Dumnezeu (cf. Fap 2,1-11).

Rusaliile sunt pentru Biserică ceea ce a fost pentru Cristos ungerea Duhului primită la Iordan, adică Rusaliiile sunt impulsul misionar de a consuma viața pentru sfințirea oamenilor, pentru gloria lui Dumnezeu. Dacă în fiecare sacrament acționează Duhul, în mod special în Confirmațiune sau Mir, „credincioșii primesc ca dar pe Duhul Sfânt” (Paul al VI-lea, Constituția apostolică Divinae consortium naturae). În momentul în care face ungerea, episcopul spune: „Primește pecetea Duhului Sfânt care ți-a fost dăruit”: este marele dar al lui Dumnezeu, Duhul Sfânt. Și noi toți îl avem pe Duhul Sfânt înăuntrul. Duhul este în inima noastră, în sufletul nostru. Și Duhul ne conduce în viață pentru ca noi să devenim sare justă și lumină justă pentru oameni.

Dacă la Botez, Duhul Sfânt este cel care ne cufundă în Cristos, la Confirmațiune sau Mir, Cristos este cel care ne umple cu Duhul său, consacrandu-ne ca martori ai săi, părtăși de același principiu de viață și de misiune, conform planului Tatălui ceresc. Mărturia dată de cei miruiți manifestă primirea Duhului Sfânt și docilitatea față de inspirația sa creatoare. Eu mă întreb: cum se vede că am primit darul Duhului? Dacă săvârșim faptele Duhului, dacă rostim cuvintele învățate de Duhul Sfânt (cf. 1Cor 2,13). Mărturia creștină constă în a face numai și tot ceea ce Duhul lui Cristos ne cere, dându-ne puterea de a îndeplini asta.

Sursa: www.magisteriu.ro

Sfântul Sacrament al Mirului = Duhul Sfânt este iubire

Din Cuvântul Domnului revelat nouă în Sfânta Scriptură cunoaștem cu toții că „Dumnezeu este dragoste.” Iar dacă Sfânta Treime este dragoste, automat și Duhul Sfânt este dragoste. Și atunci, ce altceva primim odată cu taina Sfântului Mir, dacă nu pe Însuși Duhul Iubirii? Duhul Iubirii curate, luminoase, Duh de viață care ne face asemănători cu Creatorul.

Sf. Irineu, episcop de Lyon, afirma într-una din scrierile sale că omul este format din trup, suflet și Duh Sfânt. Fie că suntem conștienți sau nu, noi suntem „locul” în care Duhul lui Dumnezeu vrea să coboare și să rămână, acest Duh existând în fiecare făptură umană creată de Tatăl Cereșc. Datoria noastră este de a scoate acest Duh la suprafață, a-l face loc în mintea și în conștiința noastră, a-l include în viața cotidiană, pentru a acționa prin puterea iubirii Sale și pentru a ne lăsa îndrumați de înțelepciunea Lui, superioară oricărei înțelepciuni umane.

Cine este, însă, Sfântul Duh pentru noi, în mod personal și ce efecte are Sf. Mir în viața zilnică a creștinului botezat? Duhul este Cel care ne dăruiește dorința și zelul de a merge pe calea sfințeniei; este Cel care, cu blândețe, ne îndreaptă cugetul și inima spre cele de sus, atunci când pare că uităm frumusețile nepieritoare ale cerului și ne lăsăm conduși de lucrurile amăgitoare pământești.

El ne amintește scopul pentru care am fost creați și ne apropie din nou de Tatăl ceresc. (...)

În Youcat – catehismul catolic al tinerilor – regăsim scris: „A fi miruit înseamnă a semna, dacă putem spune așa, un contract cu Dumnezeu. Cel care trebuie miruit spune: „Da, eu cred în Tine, Dumnezeu meu; dă-mi Duhul Tău, pentru că eu Ți aparțin Ție în toate, nu mă voi despărți niciodată de Tine și Te voi mărturisi toată viața mea cu trup și suflet, cu acțiunile și cu faptele mele, în zilele frumoase și în cele urâte.” Iar Dumnezeu, la rândul Său, spune: „Și eu cred în tine, fiul meu, și Ți-L voi dăruia pe Duhul meu, ba chiar pe Mine Însuși; Ți voi aparține Ție în toate, nu mă voi despărți de tine niciodată, în această viață și în cea veșnică voi fi prezent în trupul și în sufletul tău, în acțiunile și în faptele tale. Eu voi fi prezent chiar și atunci când tu Mă vei uita, în zilele frumoase și în cele urâte.” Ce frumos legământ, ce promisiune încurajatoare...

Până la urmă, ce produce Sacramentul Mirului în noi, odată ce l-am primit? Sf. Mir certifică în noi calitatea de fii ai lui Dumnezeu; ne unește mai strâns cu Cristos; sporește în noi darurile speciale ale Duhului Sfânt; ne leagă și ne unește strâns cu Biserica; nu în cele din urmă, ne conferă o putere specială de a răspândi și a ne apăra credin-

ța prin cuvânt și faptă, ca adevărați martori ai lui Cristos în lume. Deși în cadrul sacramentului Sf. Mir ne este conferită pecetea Duhului Sfânt, a-L primi pe Sfântul Duh nu este un eveniment unic, pe care-l trăim o singură dată, ci reprezintă un mod continuu de viață. Înseamnă a trăi Iubirea zi de zi. Și doar noi suntem responsabili de permanențizarea Sacramentului Mirului în viața noastră! Noi suntem cei care în viața de zi cu zi Îl putem accepta sau respinge pe Duhul Sfânt dăruit nouă la Sfântul Mir.

Papa Francisc a menționat în cadrul audienței generale din 6 iunie 2018 că, primindu-L pe Duhul Sfânt, cei miruiți devin, la rândul lor, un dar pentru alții, Duhul Sfânt ajutându-ne să ne mutăm atenția de la propriul „eu” pentru a ne deschide spre acel „noi” al comunității creștine, ca și spre binele societății în care trăim. Este un important punct de meditație care ne poate ajuta să pătrundem mai bine sensul și valoarea acestui inestimabil și prețios sacrament.

Sf. Augustin îl descria pe Duhul Sfânt prin efectul pe care Acesta îl are (sau ar trebui să-l aibă asupra noastră). Acest mare sfânt spunea: „Întreabă-ți sufletul. Dacă este plin de iubire, Îl ai pe Duhul Sfânt.” De-a lungul vieții noastre pământești, să ne întrebăm aceasta adesea sufletul și să-l hrănim cu tot ce este bun și curat, pentru ca roadele Sfântului Mir să fie tot mai bogate pentru noi, pentru semenii noștri și spre bucuria lui Dumnezeu, amintindu-ne în orice clipă că „Rodul Duhului este: iubirea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, bunăvoința, fidelitatea, blândețea, cumpătarea.” (Gal 5, 22-23)

Pr. Nikola Laus jun.

Numirea unui nou păstor al diecezei

ra. Episcopul Sebastian Kräuter l-a numit paroh de Bacova, Buziaș și Nitzkydorf. În anul 1987 a ajuns în Parohia „Maria Zăpezii” din Reșița ca preot-paroh, ulterior fiind numit decan, respectiv arhidiacon al Arhidiaconatului Banatului Montan. În cadrul Capitulului Catedralei a primit titlul de Canonicus Carolinus Senior. Începând din 1994 este directorul responsabil al revistei diecezeane „Vita Catholica Banatus”.

Noul episcop până în prezent a activat cu pricepere și dăruire, dând dovadă în această slujire de multă râvnă și fidelitate. Activitatea depusă în slujba Diecezei de Timișoara a fost apreciată atât de clerul diecezei cât și de credincioși. Pentru contribuția marcantă la viața spirituală și mișcarea ecumenică desfășurată la nivelul municipiului Reșița, în anul 2010, Consiliul Județean i-a acordat titlul de „Cetățean de Onoare al județului Caraș-Severin”.

Consacrarea și instalarea întru episcop va avea loc la data de 6 august, în sărbătoarea „Schimbării la față a Domnului”, începând cu ora 10:00 în Catedrala Sfântul Gheorghe din Timișoara.

Pe noul episcop să-l însoțim cu rugăciunile și urările noastre de bine. Bunul Dumnezeu să-l ocrotească și să-i dăruiască multă putere, har îmbelșugat și bucurii în activitatea arhierască.

Timișoara, la 16 mai 2018

+ M a r t i n ,
episcop, administrator apostolic

(Imagini din momentul publicării nimirii la Timișoara – foto Claudiu Călin)

Cu bucurie în suflet anunț clerul, persoanele consacrate și enoriașii diecezei noastre, că în data de 16 mai 2018, Sfântul Părinte, Papa Francisc l-a numit ca nou episcop romano-catolic de Timișoara pe Pr. Pál József-Csaba, canonic, arhidiacon și paroh.

Noul episcop s-a născut la 3 decembrie 1955 în localitatea Șoimeni-Ciuc, județul Harghita. După studiile gimnaziale a urmat așa

numita Școala de Cantori din Alba Iulia. După absolvire și-a continuat studiile la Institutul Teologic Romano-Catolic din Alba Iulia. A fost hirotonit întru preot la 21 iunie 1981 de către episcopul Jakab Antal.

După hirotonire timp de patru ani a activat în calitate de capelan la Parohia Romano-Catolică Sf. Ioan Botezătorul din Târgu Mureș, iar începând cu anul 1985 și-a continuat activitatea în Dieceza de Timișoara.

O nouă sărbătoare în calendar: Maria – Maica Bisericii

Comemorarea obligatorie a *Fericitei Fecioare Maria, Maica Bisericii*, să fie înscrisă în calendarul roman general în ziua de *luni de după Rusalii* și să fie celebrată în fiecare an, a stabilit papa Francisc printr-un decret al Congregației pentru cultul divin și disciplina sacramentelor, „Ecclesiae Mater” difuzat în 3 martie a.c., în care citim:

«Venerația plină de bucurie acordată Maicii lui Dumnezeu de către Biserica contemporană, în lumina reflecției despre misterul lui Cristos și despre propria sa natură, nu putea să uite de acel chip de Femeie (cf. Gal 4,4), Fecioara Maria, care este Maica lui Cristos și, totodată, Maica Bisericii. (...)»

Într-adevăr, Mama care stătea sub cruce (cf. In 19,25) a acceptat testamentul de iubire al Fiului său și i-a primit pe toți oamenii, întru chipați de discipolul iubit, ca fii de renașcut la viața dumnezeiască, devenind hrânitoare plină de iubire a Bisericii pe care Cristos a născut-o pe cruce, dându-și Spiritul. La rândul său, în discipolul iubit, Cristos i-a ales pe toți discipolii ca vicari ai iubirii sale față

de Mamă, încredințând-o acestora ca să o primească cu dragoste de fii.

Călăuzitoare grijulie a Bisericii pe cale de a se naște, Maria a început propria misiune maternă încă din cenacul, rugându-se împreună cu apostolii în așteptarea venirii Duhului Sfânt (cf. Fap 1,14). Cu această simțire, în decursul secolelor, devoțiunea creștină a cinstit-o pe Maria cu titlurile, în anumit fel echivalente, de Maică a discipolilor, a credincioșilor, a celor care cred, a tuturor celor care se renasc în Cristos, dar și cu acela de „Maică a Bisericii”, cum apare în textele unor autori spirituali, precum și magisteriul lui Benedict al XIV-lea și Leon al XIII-lea.

Din aceasta rezultă în mod vădit pe ce temei Fericitul papă Paul al VI-lea, în 21 noiembrie 1964, la încheierea celei de-a treia sesiuni a Conciliului Vatican II, a proclamat-o pe Fericita Fecioară Maria „Maică a Bisericii, a întregului popor creștin, atât a credincioșilor cât și a păstorilor, care o numesc Maică preaiubită” și a stabilit ca „întregul popor creștin să-i aducă o cinstire tot mai mare Maicii

lui Dumnezeu prin acest nume preadulce”.

Scaunul Apostolic, de aceea, cu ocazia Anului Sfânt al Reconcilierii (1975), a propus o Sfântă Liturghie votivă în cinstea Fericitei Fecioare Maria, Maica Bisericii, introdusă mai târziu în Liturghierul Roman; a acordat, de asemenea, facultatea de a adăuga invocarea acestui titlu în Litaniile lauretane (1980); unor națiuni, dieceze și ramuri religioase care au făcut cerință, le-a acordat permisiunea de a adăuga această celebrare în calendarul lor particular.

Suveranul Pontif Francisc, considerând cu atenție că promovarea acestei devoțiuni poate ajuta mult la creșterea simțului matern al Bisericii în rândul păstorilor, călugărilor și credincioșilor, precum și la devoțiunea mariană genuină, a stabilit ca comemorarea Fericitei Fecioare Maria, Maica Bisericii, să fie înscrisă în calendarul roman general în ziua de luni după Rusalii și să fie celebrată în fiecare an.

Această celebrare ne va ajuta să ne amintim că pentru a crește, viața creștină trebuie să fie ancorată în misterul Crucii, în jertfa lui Cristos de la ospățul euharistic, în Fecioara care oferă, Maica Răscumpărătorului și a celor răscumparați.

Această comemorare liturgică va trebui să fie înscrisă în toate calendarele și cărțile liturgice pentru celebrarea Sfintei Liturghii și a Liturghiei Orelor; relativele texte liturgice ale comemorării au fost anexate în actualul decret, iar traducerile acestora, aprobate de Conferințele episcopale, vor fi publicate după confirmarea primită din partea acestui Departament.

Acolo unde, urmând normele dreptului particular aprobat, celebrarea Fericitei Fecioare Maria, Maica Bisericii, se celebrează deja într-o zi diferită cu un grad liturgic mai mare, poate fi celebrată pe viitor în același fel».

sursa: rv – A. Dancă

INTC-OKIT 2018

Satu Mare

După cum și motto-ul sugerează, tematica întâlnirii din 2018 se construiește în jurul persoanei Maicii Domnului.

„Nu te teme, Marie, pentru că ai aflat har la Dumnezeu!” (Lc 1,30) – sună motto-ul Întâlnirii Naționale a Tineretului Catolic (INTC) din acest an, care se organizează la Satu Mare. (...) „Maria este foarte tânără; ceea ce i-a fost vestit este un dar imens, dar comportă și provocări foarte mari; Domnul a asigurat-o de prezența sa și de sprijinul său, dar atâtea lucruri sunt încă întunecate în mintea sa și în inima sa. Și totuși Maria nu se închide în casă, nu se lasă paralizată de frică sau de orgoliu.” – scrie Papa Francisc în mesajul său cu ocazia celei de-a XXXII-a ediții a Zilei Mondiale a Tineretului. La aceste afirmații recur și organizatorii INTC-ului, când justifică, de

ce au ales-o ca patroană pe Fecioara Maria. (...)

Tinerilor le place să descopere: ce îți sugerează ție logoul?

În logo vedem **doi tineri**: un băiat și o fată. Ei simbolizează comunitatea tinerilor. Din împletirea mâinilor lor apare crucea, simbolizând faptul că și tinerii sunt partenerii și prietenii lui Dumnezeu, și ei iau parte la opera de mântuire, prin purtarea lor, prin viața lor și ei doresc să facă ceea ce a făcut Isus pe pământ, să dea mărturie despre iubire. **Crucea** este simbolul mântuirii. Isus prietenul tinerilor, a murit pe cruce ca să ne salveze. Toate aceste s-au întâmplat, prin harul lui Dumnezeu. Cei doi tineri alcătuiesc **monograma Mariei**. Tema întâlnirii este dată de **motto**. Pentru întâlnirea mondială a tineretului din 2018, Papa Francisc

a ales drept temă următorul citat din evanghelia după Luca: „Nu te teme, Marie, pentru că ai aflat har la Dumnezeu!” (Lc 1,30). Alăturându-ne intenției Sfântului Părinte, și noi am ales acest citat drept motto pentru INTC și pe Sfânta Maria ca protectoare a acestei întâlniri. Cele **trei cercuri** reprezintă coroana Sfintei Fecioare, pentru că ea este regină: Regina lumii, Regina tinerilor, Mama noastră. Sub logo vedem anul și inițialele întâlnirii în două limbi: română și maghiară. Și acest lucru simbolizează comunitatea, pe aceia care îi aparțin lui Cristos, și nu pot fi despărțiți nici de diferențele de limbă, nici de cele de rit.

Cu siguranță mai pot fi descoperite multe în logo, ți-l încredințăm ție ca să îl privești și să îl interpretezi! Trezește ceva în tine? Te atrage?

sursa: www.intc.ro

Numele de mir

Știm că numele reflectă firea persoanei care îl poartă, îi caracterizează gândirea, vorbele și faptele. Pentru Sfântul Mir, tinerii își aleg câte un nume de Mir inspirat din Biblie sau din viețile sfinților, care să li se potrivească spiritual. Iată câteva nume biblice și semnificația lor:

Adam

Este **cuvântul ebraic pentru „bărbat, om”**. Ar putea fi un cuvânt derivat de la cuvântul ebraic „adam” care înseamnă „a fi roșu”, referindu-se la culoarea rumenă a pielii umane, sau de la cuvântul acadian „adamu” care înseamnă „a face”. Po-

trivit Genezei, Adam a fost creat din pământ de către Dumnezeu (există un joc de cuvinte: în ebraică „adamah” înseamnă „pământ”).

Eva

Nume de origine ebraică însemnând **mama tuturor celor vii**. Mai semnifică **viață, înțâietate**, ea fiind, conform Bibliei prima femeie de pe Pământ.

David

Numelui David vine din ebraică, derivat de la cuvântul „dwd” care înseamnă **iubit**. David a fost al doilea și cel mai mare rege al lui Israel.

Isaia

Este o variantă a numelui Isaia, având semnificația de **salvarea mea este Dumnezeu, Domnul mă ajută**.

Gabriel

De la numele ebraic Gavri’el ce înseamnă **Dumnezeu este puterea mea**. Gabriel (Gavril) este unul dintre cei șapte arhangheli din tradiția ebraică. Apare atât în Vechiul cât și în Noul Testament.

Mihai

Provine de la numele ebraic Mi-kha’el care înseamnă **cine se aseamănă cu Dumnezeu?**, aceasta fiind o întrebare retorică, neexistând o persoană care să se asemene cu Dumnezeu. Mihail este unul dintre cei șapte arhangheli din tradiția ebraică.

Rafael

Provine de la numele ebraic Ra-fa’el și semnifică **Dumnezeu a vindecat**. În tradiția ebraică, Rafael este numele unuia dintre cei șapte arhangheli.

Färbe nur die Streifen, die richtige Aussagen über das Sakrament der Firmung enthalten!

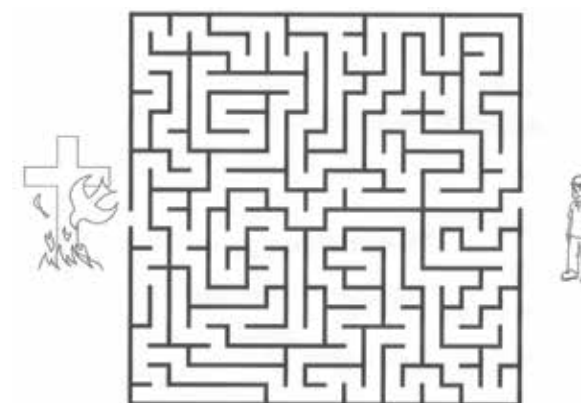
zusammen mit der Taufe und Eucharistie, gehört das Sakrament der Firmung zur Kategorie der Sakramente der christlichen Initiation.

das Herabkommen des Heiligen Geistes über Jesus bei seiner Taufe durch Johannes war das Zeichen, dass Er der Messias, der Sohn Gottes war.

durch die Salbung mit Chrisamöl kommt zum Ausdruck, dass wir königliche, prophetische und priesterliche Menschen sind, dass auf uns der Segen Gottes ruht.

bei der Firmung ist meistens der Bischof anwesend. Er legt dem Firmling seine Hand auf und salbt seine Stirn mit Salböl.

während der Firmung steht der Firmpate neben dem Firmling und legt ihm als Zeichen der Verbundenheit und Unterstützung während der Zeremonie seine Hand auf die Schulter.

Segíts a képen levő fiatalembernek, hogy eljusson a helyhez ahol a bérmlás szent-ségét osztják.

Indulgență plenară pentru Întâlnirea mondială a familiilor 2018

Toți cei care participă sau asistă prin mijloacele de comunicare la un eveniment din cadrul Întâlnirii mondiale a familiilor de la Dublin (21-26 august 2018) în prezența papei Francisc vor putea să dobândească indulgența plenară sau parțială.

Sfântul Părinte a acordat darul indulgenței plene cu ocazia celei de-a IX-a Întâlniri mondiale a familiilor, care se va desfășura la Dublin, în Irlanda, între 21-26 august 2018: a făcut cunoscut Penitențieria Apostolică printr-un decret promulgat luni, 21 mai 2018, prima comemorare liturgică a Fericitei Fecioare Maria, „Maica Bisericii”.

Participare numeroasă și inedită

Potrivit organizatorilor, la Întâlnirea mondială a familiilor de anul acesta s-au înregistrat până acum aproximativ 22 de mii de persoane din 103 țări. Mai multe de jumătate din cei înscriși vin din afara Irlandei. Un alt aspect semnificativ este faptul că 28% din înscrieri sunt în contul copiilor și tinerilor sub 18 ani, ceea ce face ca această întâlnire mondială a familiilor să fie

una cu cel mai mare procentaj de tineri. Între timp, 3.500 de voluntari urmează cursurile de formare pentru buna desfășurare a evenimentului, iar pelerinajul cu icoana oficială a Întâlnirii mondiale a familiilor continuă în toate diecezele din Irlanda. Organizarea practică declanșează și un adevărat val de susținere spirituală, din moment ce mii de cereri de rugăciune sunt trimise prin diferite mijloace de comunicare celor responsabili, iar sute de comunități internaționale de călugărițe de viață contemplativă au anunțat că se roagă pentru toți participanții la Întâlnirea familiilor.

Darul indulgențelor celor care participă în diferite forme

Revenind la darul indulgențelor, decretul amintit subliniază că acesta este acordat „în condițiile obișnuite”, adică celor care se spovedesc, primesc Sf. Împărtășanie și se roagă după intențiile Sfântului Părinte. Pot beneficia toți credincioșii care, cu inima detașată de orice păcat, vor participa la vreuna dintre celebrările organizate la

Dublin sau la încheierea solemnă a acesteia. Cei care nu au posibilitatea să vină la eveniment pot dobândi indulgența în aceleași condiții dacă, „unindu-se spiritual cu acei credincioși prezenți la Dublin”, vor recita în familie Tatăl Nostru, Crezul și alte rugăciuni pentru „a invoca de la Milostivirea Divină finalitățile amintite, în special atunci când cuvintele Pontifului vor fi transmise prin televiziune și radio”. Totodată, decretul evidențiază că se acordă indulgență parțială credincioșilor ori de câte ori, cu inima căită, se vor ruga în zilele Întâlnirii mondiale pentru binele familiilor.

Papa critică atacurile îndreptate împotriva familiei naturale

Întâlnirea de la Dublin va avea în centrul manifestărilor exortăția apostolică a papei Francisc „*Amoris laetitia*”. De adăugat, în acest context, faptul că Sfântul Părinte a prezentat 33 de cateheze despre familie în cadrul audiențelor generale de miercuri pentru a evidenția centralitatea familiei în Biserică și în societate. Papa a vorbit întotdeauna de familie înțeleasă ca uniune între un bărbat și o femeie, care au roluri complementare de neînlocuit, și a criticat deseori „colonizările ideologice”, precum teoria gender, despre care a spus că este „o greșeală a minții umane”. Atenția pontifului s-a îndreptat în acest context la situațiile concrete ale familiilor, cu bucuriile și necazurile lor, acordând cuvinte de susținere familiilor rănite și celor iregulare.

sursa: www.vaticannews.va

A temesvári egyházmegyébe látogatott Msgr. Miguel Maury Buendía pápai nuncius

Mint arról már korábban hírt adtunk, Excellenciás Roos Márton püspök meghívására május 18.-20. között a temesvári egyházmegye vendége volt Őexcellenciája Miguel Maury Buendía érsek, a Szent-szék bukaresti és moldovai nagykövete. Itt tartózkodása alatt az apostoli nuncius egyházmegyének több plébániáját és közösségét felkereste, pünkösöd ünnepén pedig a temesvári székesegyházban a bér-málás szentségében részesítette az arra felkészült fiatalokat.

A látogatás első napján, május 18-án délután az apostoli nuncius az óbesenyői egyházközséget kereste fel, ahol 6 órakor szentmisét mutatott be a helyi templomban. A liturgia végén ft. Velciov Péter helyi plébános bolgár nyelvű Szentírást és a templom történetét összefoglaló kötetet ajándékozott a magas rangú vendégnek.

A hegyvidéki főesperesség lel-

kipásztorai és az itt élő hívek máriaradnai zarándoklata alkalmával május 19-én, szombaton 11 órai kezdettel az apostoli nuncius szentmisét celebrált a kegytemplomban, azt követően pedig felkereste az egyházmegyei Caritas szervezet lippai létesítményét.

A főpásztori látogatás következő állomása a vingai, zömében bolgár nemzetiségű hívek alkotta egyházközség volt, ahol a templom előtt a közösség fiataljai, de az idősebbek közül is többen, színpompás népviseletbe öltözve fogadták az apostoli nunciust. A ft. Mirciov Sebastian helyi plébános vezette Szentlélek-litániát követően Negrei Ioan helyi polgármester a közösség nevében egy Vingát ábrázoló festményt nyújtott át a Szentszék nagykövetének.

Pünkösddvasárnap a Szent György székesegyházban Msgr. Miguel Maury Buendía nuncius ünnepi

szentmisét mutatott be és mintegy 80 fiatalnak szolgáltatta ki a bér-málás szentségét. Bevezetőjében a magas rangú vendég megköszönte az egyházmegye főpásztorának a szívélyes meghívást, majd Szent-atyánk, Ferenc pápa üdvözlését tolmácsolta az egybegyűlt bér-málkozóknak és szüleiknek. Ugyanakkor a Szentlélek kiáradásának ünnepén a hívek imáját kérte Msgr. Pál József-Csaba főesperesért, egyházmegyének újonnan kinevezett püspökéért. Szentbeszédében az apostoli nuncius pünkösdhöz kapcsolódóan így fogalmazott: ezen a napon az apostolok, megszábadulva félelmeiktől hirdetni kezdték Isten igéjét, Jézus Krisztus feltámadásának igazi tanúságtevőivé váltak. Német és magyar nyelven elhangzott szentbeszédében Roos Márton püspök a fiatalokhoz intézte szavait: - A bér-málás szentsége isteni segítséget nyújt nektek hitetek gyakorlásában, és megerősít benneteket, hogy isten szavának élő tanúi legyetek.

Az apostoli nuncius látogatásának utolsó állomása a csáki egyházközség, valamint a helyi Caritas szervezet volt. A templomban a Szentatya követét ft. Filip Dorin-Gyula plébános, valamint a helyi polgármester üdvözlötte. A csáki Caritas szervezet igazgatója, ft. Kóbor György ny. lelkipásztor pedig az itt működő különböző szociális létesítményeket mutatta be az apostoli nunciának. A Szentszék nagykövete felkereste még a csáki román ortodox és szerb ortodox templomot, ahol ugyancsak nagy tisztelettel köszöntötték.

S.E.

Gondolatok az elsőáldozásról

Első találkozás legjobb barátjuddal, Jézussal...

Huszonhét tiszta lelkű gyermek várta nagy izgalommal ezt a különleges alkalmat, pillanatot a temesvár-józsefvárosi plébánián. 2018. június. 3-án valóra válhatott várva-várt álmuk, hogy szívükbe fogadhatták azt, aki „soha-soha nem hagy el”. A fáradtságot nem ismerő Zsolt pap bácsink (Szilvágyi Zsolt plébános) hőiesen kitartott a nagy, zajos, izgó-mozgó gyermekcsapat mellett.

Egy kegyelemteljes szentmisén járulhattak először Szentáldozáshoz, meghatódott szülők, nagyszülők, testvérek, keresztszülők, rokonok, barátok és a temesvár-józsefvárosi plébánia nagy családjának társaságában.

Minden a Nagy találkozásra szült: a templom elbűvölő volt a csoda szép virágdíszítés által, amit Jutka néni és Edit nagy szeretettel készítették el a kis angyalkák számára; az ifjúsági énekek a mennyországig emelték a kis lelkeket – Renáta nővér, János és Alpár kitartó énekpróbáinak köszönhetően.

A tanító néni segítségével (Milos Edit, Kele Lúdia és Tamási Emese) a gyerekek összefoglalták gondolataikat, érzelmeiket, amelyeket e felejthetetlen alkalommal éltek át, és amelyekkel rávilágítanak arra, hogy mennyire fontos a tiszta lélek, az összetartozás, és hogy jónak lenni, jó! Egymást bátorítva, Jézus és lelki

atyánk és szüleink kezeit fogva jobbak lehetünk! Krisztus számít ránk!

„Elérkezett a várva várt hétvége. Szombaton, a főpróba után, először léptem át a gyóntatószék ajtaját, ahol szentgyónásban részesültem. Aznap igyekeztem vigyázni arra, hogy senkit se bántsak meg. Másnap felvehettem a szép fehér ruhámat. Különleges érzés töltött el akkor is, amikor az ostyát a pap bácsi a számba tette, mivel eddig csak áldásban részesültem.” (Maskulik Réka, hagyományos III. oszt.)

„Nagyon tetszett a szentostya íze. Az is nagyon jó volt, amikor egy nagy tapsvihar üdvözölt minket. Megható volt, mindenki nagyon szépen énekelt. Tökéletes volt az öltöztetünk is.” (Jakab Mihály, III. Lépésről lépésre oszt.)

„Elsőáldozás előtt nagyon izgultam, de később már nyugodtan ültem a templomban. A gyerekek nagyon szépen fel voltak öltözve. A verseket mindenki megtanulta és

szépen elmondta, amikor sorra került.” (Kovács Eszter, III. Lépésről lépésre oszt.)

„Nekem az tetszett elsőáldozáskor, hogy közelebb kerültünk Istenhez és Jézushoz. Annak is örültem, hogy együtt volt a családom. Tetszett az is, hogy mindenki az elsőáldozó csoportból szépen fel volt öltözve, tudtuk jól az idézeteket és az énekeket.” (Gergelyfi Illés Dániel, hagyományos III. oszt.)

„Amikor elsőáldozó lettem, nagyon boldog voltam, mert gyóntam előtte és megkönnyebbülve éreztem magam. Izgultam, de miután áldoztam, elmúlt minden izgulásom.” (Barabás Evelin, hagyományos III. oszt.)

„Egy csodálatos élmény volt a pap bácsival tanulni. Örömmel láttam, hogy annyian részt vettek a szentmisén. A legjobban az tetszett, amikor átvettem a szentostyát.” (Király Erik, III. Lépésről lépésre oszt.)

„A gyónási lehetőség volt nekem

a legjobb. Örülök, hogy megsza- badulhattam a rosszindulattól, a feszültségtől és a bűnöktől. Sok kellemes élményem volt. Most már nagyon várom a vasárnapot, hogy gyónhassak és vehessem az ostyát, Jézus testét.” (Demea Klára, hagyományos III. oszt.)

„A szentgyónás után rendkívül felszabadultnak éreztem magam. Szentáldozáskor finom volt a szentostya, ami tulajdonképpen Krisztus teste. Jézus a „barátjává fogadott” és ez nekem nagy élmény volt.” (Konti Ákos Barna, III. Lépésről lépésre oszt.)

„Nagyon érdekes volt minden, de azt vártam a legjobban, hogy megkóstoljam végre az ostyát, amely Krisztus testét jelképezi.” (König Glória, hagyományos III. oszt.)

„Nekem nagyon tetszett, amikor együtt énekeltünk. Szépen szerepeltünk. Nagyon szépen fel volt díszítve a templom. Jó volt, hogy együtt volt az egész család. A mise után együtt ebédeltünk és kellemesen telt el a délután.” (Menyhárt Tamás, III. Lépésről lépésre oszt.)

„Nekem az elsőáldozás egy olyan esemény volt az életemben, amilyen szerintem már nem lesz. Nagyon sokat tanultunk, és íme, egy sikeres és megható elsőáldozásban volt

résznünk.” (Muşceac Tímea, III. Lépésről lépésre oszt.)

„Az egyik legszebb élményem a pap bácsival a hógolyózás volt. Valásórákon sok mindenről tanultunk, Jézus barátai lettünk.” (Moldoveanu Dávid, III. Lépésről lépésre oszt.)

„Nekem az volt a legjobb, amikor bevonultunk a templomba. Nagyon szeretnék még menni templomba.” (Festő Krisztina, hagyományos III. oszt.)

„Az elsőáldozás örömmel töltött el, mert közelebb kerültem Istenhez. A pap bácsi legfontosabb üzenete az volt, hogy Isten mindig velünk van.” (Tönkő-Fenyvesi Réka, III. Lépésről lépésre oszt.)

„Nagyon izgultam amikor gyóntam. Szeretném megpróbálni, hogy ezentúl ne haragítsam meg a Jóistent és a szüleimet.” (Boros Dávid Levente, hagyományos III. oszt.)

„Élveztem a történeteket, amiket a felkészüléseken hallhattunk. Nemcsak tanultunk, hanem közösen játszhattunk, minden szerdán örömmel hittanórára menni.” (Vass Réka Zita, III. Lépésről lépésre oszt.)

gyományos III. oszt.)

„Örülök, hogy találkoztunk és megmutattad, hogy kell találkozni Istennel. Le tudtam győzni a félelmemet és te segítettél minden pillanatban. Azért szeretlek, mert kitartóan itt vagy mindig melletttem.” (Péter Andrea, hagyományos III. oszt.)

„Nagyon szépen köszönöm, hogy »megelsőáldozott«, hogy olyan sok türelme volt hozzánk. Még ha huncutok voltunk, akkor is.” (Festő András, V. oszt.)

„Az elsőáldozásom a józsefvárosi templomban volt. A szentmisét Szilvágyi Zsolt pap bácsi tartotta. Az elsőáldozáson nagyon izgultam.” (Lőrincz Ervin, hagyományos III. oszt.)

„Nekem az elsőáldozás alatt a legnagyobb élmény az volt, amikor a szánkba kaptuk a szentostyát. Kaptam egy gyertyát, egy oklevelet meg egy könyvet. Különösen éreztem magam, mivel minden szülő, nagyszülő minket csodált.” (Chivu Dávid, III. Lépésről lépésre oszt.)

„Elsőáldozás alkalmával közelebb kerültem Jézushoz és ez jó volt nekem. Családtagjaim és barátaim eljöttek megnézi engem.” (Nyesti Dávid, hagyományos III. oszt.)

„A gyónás nagyon különös volt, mert ez volt az első. Sok mindent tanultam az elsőáldozásról, és érzem, hogy Isten melletttem van.” (Varga Alex, hagyományos III. oszt.)

„Úgy érzem, hogy elsőáldozásom alkalmával hitem megerősödött. A plébános úr sok jóra tanított minket.” (Deac Cristian Endre, hagyományos IV. oszt.)

„Nekem nagyon tetszett az elsőáldozás. Zsolti pap bácsi is nagyon kedves volt. Tartott külön órákat, melyeken csak gyakoroltunk. Amikor rosszak voltunk, nem kiabált. Mindent nagyon pontosan elmagyarázott.” (Dotterer-Kiszely Patrik, hagyományos III. oszt.)

A talentum

A talentum eredetileg zsidó pénzegységet jelentett a bibliai időkben. Értékes volt, s hogy akkor nem létezett bank, a gazdag ember, „aki idegenben készült, összehívta szolgálait s átadta nekik vagyonát” a pénzét, a talentumokat, megőrzésre. (Mt 25,14). Nem adott utasítást, hogyan őrizték meg, vagy mit tegyenek vele. Ezt rájuk bízta.

A sok talentummal bíró ember gazdag, tiszteletre méltó volt. Csakhogy ez a szó, ez a kifejezés idővel átalakult és kiváló emberi tulajdonságokat jelölt, azaz tehetséget. Ám ezeket a talentumokat, illetve tehetséget, ember az embernek (mint az evangéliumban szereplő gazdag a vagyonát) nem adhatja át. A talentum, a tehetség, Isten nagylelkű adománya, melyen születünk: zene, képzőművészet, sport, orvostudományi kutatás, „kinek-kinek rátermettsége szerint” (Mt 25,15). Ám az ember sok esetben Istennek képzele magát, és önkényesen cselekszik. A kigyó tanította erre Éván: „...tudja az Isten, hogy mely napon esztek arról, (a tiltott fa gyümölcsét) megnyílnak szemeitek és lesztek, mint az istenek, jót és gonoszt tudók” (I Móz 3,5). Így történt hát, hogy egy zongora-művész nő gyermekéből is művészt akart nevelni. S a gyermek szorgalmasan, de tehetség nélkül, engedelmességből, naponta órákat gyakorolt. Sok idő telt el, míg az anya meggyőződött arról, hogy ő a tehetséget, a talentumot Istentől kapta, kamatoztatja emberek örömeire, de át nem adhatja, így felhagyott a gyermek felesleges gyötrelmével.

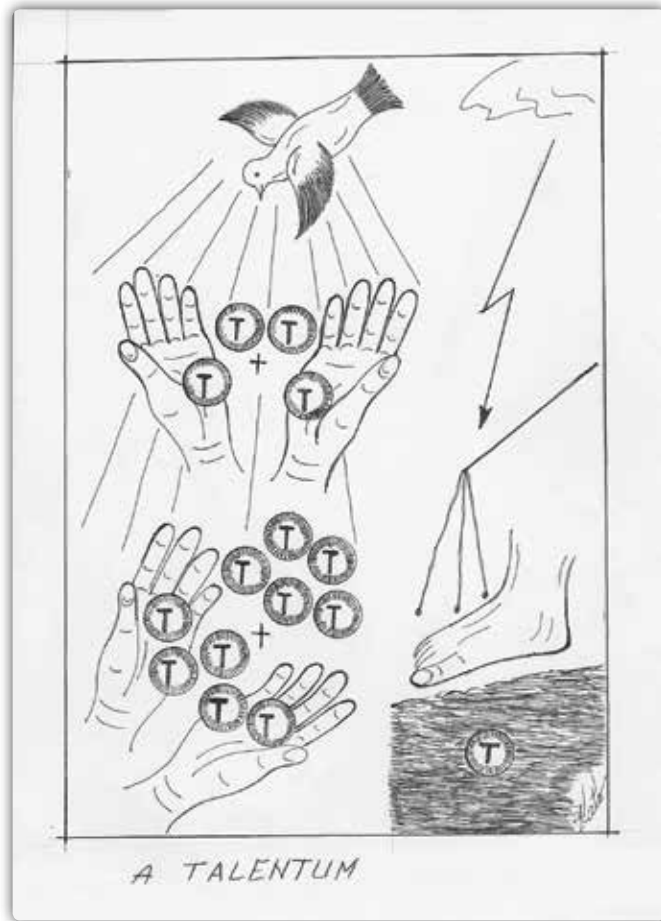
Egy apa, neves orvos, könyvtárra való könyvet vásárolt az évek folyamán, az orvostudomány legújabb vívmányairól, hogy fiának legyen honnan tanulni, hisz orvos kell legyen ő is. A fia elvégezte az egyete-

met (engedelmségből), de nem praktizált, mert bizonytalan természetű volt és félt, nehogy helytelen diagnózist állapítson meg és jó helyett rosszat tegyen. De más dolog is történhet: a szülő el akarja fojtani az Isten adta talentumot, és gyermekét másfelé irányítja, ám hasztalan, csak győzedelmeskedik Isten adománya. Kevés szülő támogatja gyermekét törekvéseiben úgy, mint az én apám. De erről már írtam.

A talentumot Isten nem öncélú adománynak szánta, azt kamatoztatni kell. A zenész vagy énekes produkciójával elbűvöli hallgatóit, a festő képeit megcsodálják, a baletáncost megtapsolják. Ez mind kamatoztatás hisz „Aki öt talentumot kapott, menten kereskedni kezdett vele és másik ötöt nyert rajta” (Mt 25, 16) megörvendeztetve gazdáját.

- Te feltűnési viselkedésből írsz, vádolt meg egy íróat ateista ismerőse.

- Írnom kell, mert jönnek a gondolatok, és mások örvidenek, ha olvassák, mentegetőzött, aztán elfordult, mert nem akart vitázni és elgondolkozott: Vajon így lenne? Igaz, jól esik a dicséret is, - majd felsóhajtott: Uram, Te adj tanácsot, feleletet, hisz Te adtál talentumot! - és a kérésre nagyon hamar érkezett válasz: a legközelebbi vasárnapi misén az öt talentumról szóló példabeszédet

olvasta fel a pap, s az író arca felragyogott:

- Igen ez az! Amikor hazajött a gazda és beszámoltak a szolgálak, megtudta, hogy aki öt talentumot kapott, ötöt nyert kereskedéssel, aki kettőt kapott, kettőt nyert, csak aki egyet kapott, elásta félelmében, hogy el ne vesszen. „Te, haszontalan, lusta szolga! - kiáltott rá ura... Oda kellett volna adnod pénzem a pénzváltónak, hogy hazatérve kamatostul kapjam vissza a magamét.” (Mt 25-26-27)

- Köszönöm, Uram a választ, nem rejtem el, amit adtál, nem hiúságból írok, hanem kamatoztatom az ajándékomat, fohászkodott teljesen megnyugodva, és nem törődve ismerőse roszmájú megjegyzésével, vádaskodásával, írt tovább, mert a talentumot kamatoztatni kell Isten öröme.

Kató Gizella

Concerte

Martí, 10 iulie și joi, 12 iulie 2018 Catedrala Episcopală Sf. Gheorghe (Dom) a găzduit două concerte de orgă. Primul concert, din data de 10 iulie 2018, cu începere de la ora 20;00, susținut de către organistul Johann Trummer (Graz, Austria) a fost intitulat „Johann Sebastian Bach și muzica aus-

triacă de orgă”. În program au fost cuprinse piese muzicale ale compozitorilor Johann Sebastian Bach, Josef Friedrich Doppelbauer (100 de ani de la naștere) și Franz Schmidt. Cel de-al doilea concert a fost susținut în data de 12 iulie 2018, la ora 20;00 de către organistul german Wolfgang Bretschneider. Motto-ul concertului a fost: „Toată suflarea să îl laude pe Domnul!” (Psalm 150, 6). În program au figurat piese din creația compozitorilor Bernardo Pasquini, Alessandro Scarlatti, Johann Sebastian Bach, Louis J.A. Lefébure-Wély, Gustav Holst, Olivier Messiaen, John Cage, Thomas Ross și Andreas Willacher.

Miruire la Arad

Duminică, 1 iulie 2018, în biserica romano-catolică din Arad-Centru, Msgr. Johann Dirschl, vicar general al Episcopiei de Timișoara, a administrat Sacramentul Sfântului Mir celor 25 de tineri care s-au pregătit pen-

tru acest moment. Pregătirea tinerilor a fost coordonată de către P. Róbert Blénesi OFMConv paroh și Elisabeta Pápai catehet.

Pelerinaj la Maria Ciclova

La poalele munților Aninei se înalță Biserica din Ciclova-Montană, Sanctuar Marian vizitat mai ales de comunitățile croate, cehe și germane din zona Ba-

natului-Montan a Diecezei de Timișoara. În ziua de 2 iulie 2018, cu ocazia Sărbătorii „Vizita Sfintei Fecioare Maria la Elisabeta”, a avut loc aici pelerinajul comunităților catolice montane din Dieceza de Timișoara. Programul sărbătorilor a început deja duminică, 1 iulie 2018, la ora 19:30 având loc o Sfântă Liturghie celebrată în limba croată. Luni, 2 iulie 2018, pelerinii care au sosit la această sărbătoare

au participat la sărbătorile liturgice programate la ora 8.30 în limba croată și Sfânta Liturghie celebrată în 3 limbi (germană, română și maghiară) începând cu ora 11;00. La ora 12:30 a fost celebrată o Sfântă Liturghie în limba bulgară.

Pelerinaj jubiliar – 350 ani – Maria Radna – 16 iulie 2018

În acest an se împlinesc 350 de ani de prezență a Icoanei Miraculoase la Maria Radna. Cu prilejul acestei aniversări luni, 16 iulie 2018 în Bazilica din Maria Radna a avut loc un pelerinaj diecezan jubiliar. Răspunzând invitației adresate de către Excelența Sa Martin Roos episcop și administrator apostolic de Timișoara, celebrantul principal al Sfintei Liturghii de la ora 11:00 a fost Eminența Sa Vinko cardinal Puljić arhiepiscop de Saraievo.

Din rapoartele de dinainte de 1750 reiese că Icoana Miraculoasă, o reprezentare a Sfintei Fecioare Maria de pe Muntele Carmel, s-a aflat la Radna deja din anul 1668. Un bătrân bosniac, Djuro Vrichonos-

sa, locuitor al Radnei, o cumpărase de la un negustor italian ambulant. După ani, bătrânul a donat icoana bisericii din Radna. Astăzi icoana este fixată pe o placă de lemn, cu marginile acoperite cu fâșii de brocat auriu. Din anul 1767 ea se află pe altarul principal al bisericii actuale. (vezi coperta 1 și coperta 4)

(Informații furnizate de Sipos Enikő și Claudiu Călin)

Mutmachergeist

Liebe Firmlinge, wir alle haben von Gott viele Fähigkeiten/Talente bekommen. Die eine oder andere Fähigkeit braucht man, um im Leben voranzukommen, um Geld zu verdienen und später einmal eine Familie zu ernähren. Aber nicht alle Fähigkeiten haben wir geschenkt bekommen um Geld zu verdienen. Wenn man gut singen kann, heißt das nicht, dass man deswegen schon Berufsmusiker werden muss.

Talente, die wir nicht zum Geldverdienen benötigen, können und sollen wir auch unentgeltlich für andere einsetzen. Unsere Gesellschaft lebt auch davon, dass Menschen ihre Fähigkeiten unentgeltlich zur Verfügung stellen, in der Schule, in der Kirche, im Verein, im sozialen Engagement. Bei einer Katastrophe, z. B. bei Hochwasser, sind viele Menschen bereit freiwillig zu helfen.

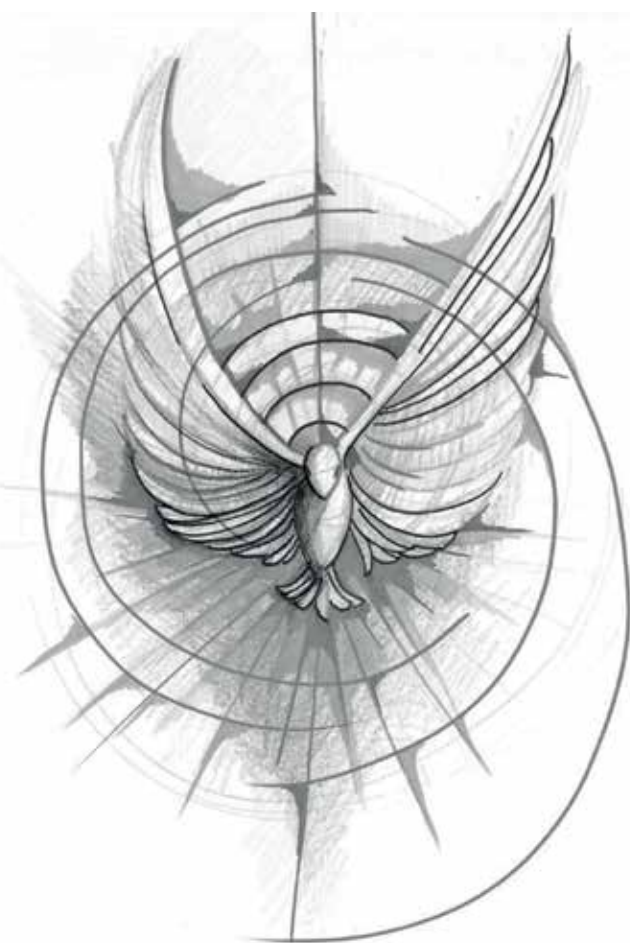
Bevor ich das tue, frage ich mich vielleicht: was bringt mir das?

Warum soll ich meine Talente, meine Kraft und meine Zeit für andere einsetzen? Ich will lieber darauf schauen, dass es mir in meinem Leben gut geht, dass ich Freizeit und Spaß habe. Ich will Action und dann auch viel Zeit zum Computerspielen. Ich lebe lieber nach dem Motto: „wenn jeder auf sich selbst schaut, ist auf alle geschaut“.

Der Heilige Geist ist da aber anderer Meinung. Er möchte, dass Du nach dem Motto lebst: „Ich bin da für den, der mich jetzt gerade braucht“.

Doch auch der Heilige Geist kann Dir nicht voraussagen, was es Dir bringen wird, wenn Du deine Zeit, Deine Kraft und Deine Talente auch unentgeltlich anderen zur Verfügung stellst. Der Heilige Geist sagt höchstens: „Versuch es mal! Vielleicht findest Du dabei mehr Freude und Erfüllung, als wenn Du nur auf Dein eigenes Wohl schaust“.

Für jemanden da sein heißt: Ja sagen, wenn alle nein sagen; dafür sein, wenn alle dagegen sind; still sein, wenn andere schimpfen, jammern, kritisieren und protestieren; oder die Stimme erheben, wenn jemandem Unrecht getan wird. Das sind riesengroße Herausforderungen, besonders für junge Menschen, denen es wichtig ist „in“ zu sein und womöglich auf der Seite derer zu sein, die am meisten Applaus bekommen.

Da sein heißt auch offen sein für Neues! Gott hat seinen Geist nicht in die Welt gesandt, damit alles so bleibt, wie es ist. Vielmehr will sein Geist Euch Mut machen, immer wieder Neues zu wagen, auch Wege zu gehen, die noch keiner vor Euch gegangen ist.

Euch, liebe Firmlinge, steht die Zukunft und viele Wege offen. Für manchen Weg, den Du gehen darfst, wirst Du diesen Mutmachergeist, den Beistand des Heiligen Geistes dringend brauchen.

Bitten wir Gott jetzt, dass er Euch das Herz öffnet für diesen Geist. In Deinem Leben sollst du immer wieder spüren dürfen, dass ER da ist und dass Du nicht allein auf weiter Flur bist.

Du sollst Mut bekommen, „hier bin ich“ zu rufen, wenn jemand um Hilfe oder um einen Liebesdienst bittet.

Und besonders wichtig ist es, dass Du ein positiv denkender Mensch wirst, ein Mensch, der sich traut, wenn es sein muss, auch gegen den Strom zu schwimmen und dafür zu sein, wo alle anderen dagegen schreien.

Genau dafür bekommst Du heute die Zusage, dass der Heilige Geist immer da ist: für Dich, mit Dir und in Dir.

Günther-Diether Loch,
Bistum Mainz

Pecetea darului Spiritului Sfânt este pecete de iubire

„Pecetea darului Spiritului Sfânt”- amprenta cu caracter de neșters, este motivul **bucuriei** noastre care ne-a inundat ființa, la intrarea în **vacanța mare!**

Fie că suntem micuți și abia am devenit „cristofori” prin primirea Primei Sfinte Împărtășanii, fie că suntem în grupa de pregătire pentru mir, sau și mai mari, fie că suntem tineri- în prag de examen – Bacalaureat, sau deja suntem studenți... fie că suntem profesori sau preoți..., cu toții consacrați Învățătorului nostru prin Excelență, prin Botez, suntem conștienți că aparținem lui Cristos, suntem proprietatea Lui, credem în Cuvântul Lui: „**Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacurilor...**” (...)

Sfântul Părinte Papa Francisc ne spune: „**Sacramentul Mirului este sacramentul mărturiei creștine**”... astfel, ori de câte ori mărturisim experiențele noastre de credință, confirmăm că ne aflăm în Statul Grației Divine, săvârșind faptele dorite de Duhul Sfânt, de Isus- Mântuitorul și de Tatăl care L-a pecetluit și pe El și pe noi cu Pecetea Duhului Sfânt, cum menționează Catehismul Bisericii Catolice, reînnoit în Seminarul Duhului Sfânt, Conciliul Vatican II

(1962- 1965): „1296. Isus însuși spune despre El că este însemnat cu pecetea Tatălui său. Creștinul este însemnat și el cu o pecete: „Cel care ne întărește pe noi împreună cu voi în Cristos și ne-a uns pe noi este Dumnezeu, care ne-a și pecetluit și a dat zălogul Duhului în inimile noastre” (2 Cor 1, 22). Această pecete a Duhului Sfânt marchează apartenența totală la Cristos, punerea pentru totdeauna în slujba lui, dar și făgăduința ocrotirii divine în marea încercare eshatologică.” (CBC, 1296)

Sfântul Augustin numește Duhul Sfânt, **Duhul Iubirii!** Atunci pot să văd în PECETEA Spiritului Sfânt, îmbrăcarea mea în Iubirea Lui și să sper că mă va transforma și pe mine, în Iubire! Conștienți de toate acestea, duminică, 17 iunie, a.c., la Sfânta Liturghie de Mulțumire și Binecuvântare a tinerilor, doi dintre ei au dat **mărturie** despre trăirea lor:

FERDINAND TOBIAS TREFIL, clasa a VIII-a la Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița:

„**Mulțumesc lui Dumnezeu pentru faptul că sunt în grupa de pregătire pentru primirea sacramentului mirului. Datorită participării mele la aceste ore de pregătire, precum și prin educația religioasă din școală, pot spune că pășim în viață cu convingerea că Dumnezeu ne iubește enorm. Am hotărât să răspundem Iubirii Lui. Doresc să vă împărtășesc o experiență personală, care mi-a adus multă bucurie! Am în-**

vățat atât la pregătirea pentru mir cât și la școală, ce importante sunt experiențele noastre, atunci când spunem și altora cum am trăit! La Olimpiadă, la București, la unul dintre puncte ni s-a cerut să vorbim despre Nunta din Cana Galileii. Aici eu am considerat să spun și ce am învățat din această minune făcută de Isus, cum am luat-o pe Fecioara Maria ca Învățătoarea mea, că am învățat de la ea cum să fie rugăciunea mea, ca să fie ascultată: să apelez și la Mama Ce-rească, cu toată convingerea că mă ascultă, să fac tot ce îmi va spune El. El face și în mine multe transformări. Ideile acestea au determinat comisia să spună că lucrarea merită un premiu de originalitate! Așa m-am hotărât să raportez tot ce învăț la religie, la viața mea și să fac Voința Lui în toate!”

RAFAEL MUNTEANU, clasa a XII-a la Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița: „**Cele mai importante lecții pe care le-am învățat în liceu nu au fost acelea din manuale... Am învățat că cea mai bună alegere este Iubirea. Ea ne ajută să creștem, să devenim oameni mai buni. Multe lecții din programa școlară vor fi uitate, ... dar mereu ne vom aminti de experiențele datorită cărora acum putem pleca în lume și putem transmite mesajul Iubirii. Un mesaj puternic care ne va permite să împlinim dorințele și speranțele generației trecute și să facem din lume un loc mai bun de trăit.**”

Isus cu voi, la examene și în vacanță, sub umbrirea Spiritului Sfânt!

Prof. Elena Ștefănescu

Proprietățile vindecătoare ale mirului

**„Dar voi ați primit ungere din partea Celui Sfânt și știți toate.”
(1 Ioan 2, 20)**

îmbunătățește circulația periferică, reduce aspectul varicelor și reface pielea cu probleme sau țesuturile îmbătrânite.

Totodată, ungând tâmpilele și fruntea cu mir se obține un efect general de relaxare, revigorând organismul, prin alungarea stării de epuizare, a durerilor de cap ori a atacurilor de panică. Masajul cu mir pe piept poate reduce semnificativ problemele respiratorii, având un însemnat efect antiinflamator

Mirul are un aport considerabil și la scăderea nivelului colesterolului, astfel că, în urma unui experiment, cercetătorii au dovedit că șoarecii care au primit mir, ca și supliment, și-au diminuat nivelul colesterolului „rău”, crescându-l pe cel „bun”. Însă acestea nu reprezintă singurele calități terapeutice ale mirului. Potrivit unui studiu efectuat mai înainte de Universitatea Rutgers - New Jersey, mirul conține o substanță anticancerigenă ce luptă în mod deosebit cu cancerul de prostată și cel de sân.

Potrivit unui amplu studiu efectuat de renumitul om de știință, Nadia Saleh Al-Amoudi, din cadrul King Abd Al-Aziz University - Arabia Saudită, luat ca și supliment, mirul are capacitatea de a prelungi viața, tratând în mod eficient afecțiunile gâtului, tăieturilor, rănilor și arsurilor.

Mirul se utilizează cu bune rezultate și în forme de indigestie, în special cele pe fond nervos, în tratarea insomniei, a hemoroizilor și a palpitațiilor.

Folosit cu succes și la producerea de cosmetice, mirul este benefic în tratarea informațiilor pielii, a tenului uscat și cu tendințe de îmbătrânire rapidă, precum și în erupțiile de psoriazis.

Să primim, deci, mirul cu tot proprietățile sale extraordinare, dar mai ales ca pe o amprentă în noi a Aceuia Căruia îi aparținem după Botez!

psih. dr. Irina Vastag

Insolația

Cunoscută drept una dintre cele mai periculoase boli provocate de căldură, insolația reprezintă o situație de urgență, în care viața persoanei afectate poate fi pusă în pericol. Victima poate manifesta dureri de cap, incoerență în vorbire, stări de leșin, halucinații, convulsii și chiar comă în cazurile foarte grave. Temperatura corpului poate ajunge la 40 de grade Celsius (sau chiar peste). Persoana care suferă de insolație este atât de deshidratată încât pielea sa nu mai transpiră și este uscată și caldă la atingere.

Principalele semne și simptome ale epuizării termice (care pot precede insolația) includ: stare de greață, vomă, slăbiciune, oboseală excesivă, cefalee, crampe sau dureri musculare, stare confuză. Cu toate acestea, unele persoane pot dezvolta brusc simptome de insolație, fără nici un semnal de alarmă.

Simptomele cele mai comune ale insolației includ: temperatura ridicată a corpului, absența transpirației, piele roșie și/sau foarte uscată, puls rapid, dificultăți de respirație, comportament neobișnuit, halucinații, stare confuză, agitație, dezorientare, stare de șoc și/sau comă.

Există două tipuri de insolații provocate de căldură: cea clasică și cea de efort.

Insolația clasică apare la persoanele care nu transpiră în mod normal, fie din cauza unei boli, fie din cauza unor medicamente. Cel mai des, victime sunt adulții în vârstă, care nu dispun de aer condiționat și care suferă de probleme de sănătate cronice, cum ar fi diabetul. Acest tip de insolație este foarte periculos și poate evolua cu repeziciune, în două sau trei zile.

Insolația de efort debutează rapid, la doar câteva ore de la o activitate fizică exercitată la temperaturi înalte. Practic, deși pielea transpiră, organismul se supraîncălzește din cauza vremii călduroase, a activității fizice suplimentare și a deshidratării. Victimele insolației de efort sunt, de obicei, persoanele sănătoase, tinere, cum ar fi atleții și jucătorii de fotbal.

Tratamentul insolației, atât clasică cât și cea de efort, este același: intervenția de urgență, prin orice mijloace disponibile, care ar putea să scadă temperatura corpului (de exemplu: comprese umede, un ventilator sau gheață aplicată sub axile - atenție, însă, acest ultim remediu trebuie utilizat o perioadă scurtă de timp), și hidratarea. (...) Hidratarea și răcirea corpului trebuie să aibă loc cât mai rapid, pentru a crește șansele de supraviețuire.

Cauzele insolației sunt: vremea călduroasă, exercițiile fizice în condiții de căldură extremă, mai ales în cazul persoanelor care nu au o condiție fizică, poziționarea locuinței sau birourilor la etajele superioare ale unei clădiri, fără aer condiționat, îmbrăcămintea neadecvată pentru vară, consumul excesiv de alcool, oboseala, vârsta înaintată (peste 65 de ani), umiditatea ridicată, prezența a diverse afecțiuni medicale: alcoolism, tulburări neurologice, boli cardiovasculare, ale pielii sau ale

glandelor sudoripare care pot inhiba abilitatea pielii de a transpira, diabet, boli pulmonare obstructiv cronice, hipertiroidie, hipokaliemie (deficit de potasiu), infecții, tratamentul medicamentos pentru bolile psihice. (...) Pe timp de caniculă se va consuma foarte multă apă: în cazul exercițiilor fizice, chiar și un litru de apă la fiecare oră. În timpul grădinaritului, totuși, este suficientă o cană cu apă din care se va sorbi în mod constant. Nu trebuie să se utilizeze lichide doar atunci când intervine senzația de sete, ci și înainte ca aceasta să se instaleze (setea semnalează deseori începutul deshidratării). Studiile au demonstrat că apa în care s-a amestecat puțină sare previne deshidratarea. Totuși nu se va exagera în privința cantității de sare, un nivel prea ridicat de sare crește riscul de afectare renală. Se va purta o pălărie cu boruri largi, pentru a proteja de soare și haine largi care să permită evaporarea transpirației și se vor aplica loțiunile pentru protecție solară. Indicat este să se rămână în încăperi cu aer condiționat în zilele caniculare. Dacă acest lucru nu este posibil, pe corp se va pulveriza apă rece în mod frecvent și se va sta în apropierea unui ventilator. În caz că apare senzația de leșin, se va solicita asistență medicală de urgență.

Dr. Covianici Maria
medic specialist medicina de familie

A trecut la Domnul Pr. Martin Neagu

parohia romano-catolică Lugoj, unde a activat cu multă dăruire până în 1998.

În același an a primit în administrare parohia Oravița, cu filialele Sasca-Montană și inclusiv cu locul de pelerinaj de la Maria-Ciclovă, unde s-a îngrijit, prin cuvânt, administrație bună, dar și munca proprie a mâinilor sale, de renovarea micii bisericii mariane. S-a bucurat în acest proiect de sprijinul preoților din decanatul de Caraș. Cei mai mulți ani, mai precis nouăsprezece - între 1999-2018 - a activat la Caransebeș, unde a avut rangul de administrator parohial, iar apoi de paroh. În această perioadă își susține

Episcopia Romano-Catolică de Timișoara, Decanatul de Severin, Parohia Romano-Catolică Caransebeș, Surorile Franciscane și familia aduc la cunoștința tuturor, cu profundă tristețe și speranță vie în Sfânta Înviere, trecerea fulgerătoare la Casa Tatălui Ceresc a părintelui dr. Theol. Martin Neagu, paroh de Caransebeș. Părintele s-a născut la 14 noiembrie 1967 la Slatina Timiș unde a și urmat primele clase ale școlii generale. A studiat Teologia la Alba Iulia, fiind sfințit preot la 25 aprilie 1992 de către episcopul de pie memorie Sebastian Kräuter în Catedrala (Domul) Sf. Gheorghe din Timișoara. După sfințire a activat în calitate de capelan (vicar parohial) la Caransebeș, unde a colaborat cu părintele paroh de atunci, Reinholdt Lovasz, totodată decan de Severin. Din 1993 a fost numit, tot în calitate de capelan la

lucrarea de doctorat la Facultatea de Teologie din București, obținând titlul de doctor în teologie. Având o excelentă colaborare cu Primăria Municipiului Caransebeș, respectiv cu fostul primar, dl. Marcel Vela, dar și cu actuala administrație, a reușit, cu sprijinul acesteia, să renoveze biserica parohială, monument istoric, atât în exterior, cât și pe interior. Ulterior au fost reparate și ceasul și mecanismele de acționare ale clopotelor. În cadrul Decanatului de Severin a fost un bun preot, bun cunoscător al colegilor, al parohiilor și al activității din decanat, fapt pentru care a fost numit secretar districtual. Nu de puține ori, chiar luni de zile la rând, a ținut locul preoților vecini sau a administrat parohiile vacante, atunci când a fost necesar. Nu doar în decanat, ci și la nivel diecezan, cunoștințele sale de drept canonic și

seriozitatea părintelui au fost respectate. De aceea a fost numit, în cadrul Tribunalului Diecezan, ca judecător al acestui for.

A încetat din această viață într-un mod cu totul și cu totul neașteptat în seara Duminicii Preasfintei Treimi, la 27 mai 2018, la Caransebeș, după ce în cursul dimineții a conferit Prima Sfântă Împărtășanie copiilor pregătiți în parohia Caransebeș. În cursul zilei de 28 mai a fost depus în biserica parohială Imaculata Concepțiune din Caransebeș, unde credincioșii și-au putut lua rămas bun de la păstorul lor. În aceeași zi, preoții din decanat, au celebrat la ora 17.00 o Sfântă Liturghie pentru sufletul celui adormit, în prezența trupului neînsuflețit, depus pe catafalc. În data de 29 mai, trupul părintelui a fost transferat la biserica parohială din Slatina Timiș, locul său de origine, ulterior fiind așezat pentru scurt timp și în casa părintească. Requiem-ul și Însmormântarea, au fost celebrate în data de 30 mai 2018, ora 16.00 la Slatina Timiș, părintele fiind însmormântat într-o fericită speranță a Învierii în cimitirul din satul natal.

Bunul Dumnezeu să-l facă părtaş de răsplata Sa în Patria Cerească! Să se odihnească în pace!

Claudiu Călin

Alături de comunitatea din Lugoj

Mă numesc Radulov Piry, născut în Timișoara, la data de 14.09.1994, am crescut și copilarit în satul Breștea, județul Timiș. Am absolvit liceul teologic Romano-Catolic „Gerhardinum” - Timișoara și sunt licențiat în Teologie - la Alba Iulia. În perioada 17 octombrie 2017 - 24 iunie 2018, am fost repartizat pentru a face anul pastoral, anul practic, în parohia din Lugoj, cu hramul Sfânta Treime. Pentru tot acest timp petrecut alături de comunitatea din Lugoj, în primul rând, doresc să mulțumesc Bunului Dumnezeu pentru toate harurile, ocrotirea și binecuvântarea Lui. Mulțumesc în mod deosebit, părintelui Dumitresc Mihail Titi - protopop și paroh de Lugoj, pentru tot sprijinul, grija, formarea și ajutorul oferit în toată această perioadă. Totodată, mulțumesc părintelui capelan Daniel Pozsonyi pentru prietenia, ajutorul și pentru învățătura lui. Nu în ultimul rând, mulțumesc comunității din Lugoj pentru că m-au acceptat așa cum sunt.

Înainte de a începe anul practic, timp de o săptămână am locuit în episcopie, unde am participat la programul spiritual. Acest timp a fost foarte benefic, deoarece am avut oportunitatea să mă rog, dar să și exerseze limba germană, prin citirea lecturilor și a breviarului, în capela episcopiei. Programul meu zilnic a constat în participarea, dimineața și seara la Sfânta Liturghie, recitarea Sf. Rozariu, în luna octombrie, și participarea la toate programele, activitățile din parohie. Luni dimineață, miercuri seara și sâmbătă dimineață, după Sfânta Liturghie, ne

rugăm împreună cu enoriașii, breviarul. Marți seara, era ora biblică, unde era posibilitatea să aprofundăm cuvântul lui Dumnezeu, iar joi seara, după Sf. Liturghie, meditam și ne rugăm în fața Preasfântului Sacrament. Vineri, era ziua când tinerii se adunau pentru cateheză, pentru a putea să se apropie mai mult de Dumnezeu și pentru a petrece momente împreună, din păcate nu am participat de prea multe ori la aceste întâlniri. În luna octombrie, din bunăvătatea părintelui Arhidiacon József Csaba Pál, am avut plăcerea și bucuria să particip la întâlnirea familiilor la Chișinău Criș și la Maria Radna. Aceste întâlniri au fost foarte benefice pentru mine, pentru că am învățat foarte multe lucruri practice și am conștientizat cât de importantă este familia creștină în buna creștere a societății și în buna dezvoltare a relațiilor interumane.

În luna decembrie, tinerii din dieceza de Timișoara s-au adunat la Reșița pentru a aprinde prima lumânare de Advent. Am avut binecuvântarea să mă aflu și eu printre ei, iar cu această ocazie m-am decis să fiu și animator - conducător de grupă. Am decis să fac acest lucru, deoarece am o rețineră, teamă, emoții de-a vorbi în public, iar cu acest prilej am avut ocazia să-mi mai potolesc aceste temeri și să am cât mai multe experiențe, de toate felurile, să intru în contact direct cu

persoane, mai ales cu cei tineri.

În prima vineri a fiecărei luni, împreună cu preotul, mergeam în vizită la bolnavi. Din aceste vizite, pot spune că am rămas profund impresionat de credința oamenilor suferinzi. O foarte mare bucurie radia din sufletul acestor oameni, mai ales atunci când preotul îi vizita. M-am emoționat atunci când am ajuns în locuința unei tinere cu handicap, imobilizată la pat. Din toate acestea am învățat să apreciez mai mult ceea ce am, și să mulțumesc de fiecare dată Bunului Dumnezeu, mai ales pentru lucrurile mărunte. Eu cred că cea mai mare bogăție a omului este să aprecieze ceea ce are.

Am primit un cuvânt de încurajare de la o femeie în vârstă, care mi-a spus, în limba maghiară: „Sunt convinsă că vei învăța foarte bine limba maghiară”. Cât de plăcut este să vezi că oamenii de rând, înțeleg și nu judecă.

Ca în familie

Mă numesc Hojda Ionuc – Vasile, am 24 de ani. Sunt din localitatea Sânmartinu Maghiar, județul Timiș. În anul 2013 am absolvit Liceul Teologic Romano-Catolic din Timișoara, iar tot din acel an am început studiile la Facultatea de Teologie Romano-Catolică din Alba Iulia. În perioada 10 octombrie 2017 – 26 iunie 2018 am fost în Anul Pastoral, la Parohia Romano-Catolică Maria Zăpezii din Reșița. Îmi amintesc cu mult drag prima zi (marți), când am ajuns în parohia din Reșița, era totul nou pentru mine, și totodată trăiam o emoție a întâlnirii cu comunitatea. Atunci, în prima seară am participat la o întâlnire a tinerilor, unde am simțit că am fost primit cu brațele deschise atât de tineri, cât și de Părintele Paroh. Din acea seară am simțit o bucurie în suflet, pe care nu o puteam explica, iar această bucurie a rămas pe tot parcursul anului.

Aici în Parohia Maria Zăpezii, am avut ocazia să-l cunosc pe Bunul Dumnezeu mai mult, prin exemplul celor din jurul meu, prin exemplul celor din parohie. Pentru acest fapt mulțumesc Părintelui Paroh Pál József Csaba, dar nu în ultimul rând și Părintelui Capelan Varga János. Programul pe care îl aveam în parohie îl stabileam cu Părintele Paroh. Mă bucur că am putut să fac și voluntariat la un centru social, Casa Gotha din Reșița, unde îi ajutam pe copii la teme și le țineam și o meditație despre Evanghelia zilei. Acest voluntariat a fost o mare bucurie pentru mine. Tot aici în parohie, am putut să cunosc atât credincioși mai în vârstă, dar și pe tineri, iar cu aceștia să legăm o prietenie strânsă, participând și la Sfânta Li-

turgie, dar și la diferite activități în parohie, chiar și excursii. Pentru mine această legătură de prietenie cu ei a fost un cadou deosebit din partea lui Dumnezeu în acest An Pastoral. Chiar la începutul Anului Pastoral, am organizat, cu acordul Părintelui Paroh, o acțiune de caritate (Un milion de stele), pentru

copiii nevoiași de la Casa Gotha, iar aici am observat implicarea tinerilor în acest eveniment, fiecare cum a știut el, dar pentru mine a fost o bucurie mare să îi am alături de mine și să pot lucra cu ei. Toate trăirile mele din parohie mi-au rămas ca o amintire foarte plăcută și benefică pentru viitor. Tot aici în parohie, pe lângă aceste activități, am luat parte și la rugăciunea ecumenică din fiecare an, din luna ianuarie. Pentru mine personal a fost o binecuvântare să iau parte la o astfel de întâlnire, dar mai ales să pot vedea unitatea și iubirea dintre toate confesiunile prezente, acea iubire și fericire în Cristos. Prin urmare am cunoscut și pe preoții celorlalte confesiuni din Reșița, și chiar pe unii credincioși, vizitând totodată și Bisericele acestora. Chiar am avut ocazia să particip și la o tabără cu tineri de diferite confesiuni, la Băile Herculan, pentru acest lucru mulțumesc în special Părintelui Paroh.

Trăirile și bucuriile avute în parohie sunt numeroase, iar pentru a le înșira nu ajung câteva rânduri, dar mulțumesc lui Dumnezeu pentru acest cadou. Mă bucur pentru că am putut să iau parte la ore de religie în diferite Școli și Licee din Reșița, iar

după aceea să țin chiar eu ore. Iar în fiecare vineri am avut ore de religie cu clasele a IV-a și a V-a, în cadrul parohiei. În zilele de marți, miercuri și vineri, am ținut câte o meditație pentru angajații din parohie. Am participat la Sfânta Liturgie în fiecare zi, iar în anumite Duminici și în Bisericele din Filialele Parohiei, unde mergeam cu mare bucurie. În unele sâmbete mergeam cu Catehețul Parohiei la orele de religie din Filiale, unde și predam. A fost o bucurie pentru mine să particip la fiecare întâlnire decanală a preoților, astfel am vizitat comunitatea respectivă, și m-am bucurat să cunosc oameni noi. La începutul fiecărei luni, medicii catolici din Reșița, aveau o ședință, la care participam și eu, iar aici țineam o meditație spirituală pentru aceștia. Închei mulțumind încă o dată în mod special Părintelui Paroh Pál József Csaba, Părintelui Capelan Varga János, angajaților parohiali, tinerilor din parohie de diferite vârste, familiilor cu care am legat o prietenie strânsă, întreții comunității. Pentru mine au fost ca o familie, de la fiecare am învățat câte ceva, m-am simțit ca acasă, iar pentru toate acestea Îi mulțumesc Bunului Dumnezeu.

Sf. Iacob cel Mare

apostol, 25 iulie

Iacob cel Mare, fiul lui Zebedeu și al Salomeei, fratele mai mare al Evanghelistului Ioan, apare alături de Isus chiar de la începutul activității publice a lui Mesia. Cei doi frați se aflau pe malul lacului Genizaret când Isus „i-a chemat”. Răspunsul a fost imediat și total: „Iar ei, lăsând barca și pe tatăl lor, l-au urmat” pe Isus. Și în acest amănunt se vede caracterul lor energic și înfocat, motiv pentru care Isus i-a numit „fiii tunetului”, lăudându-i și dojenindu-i totodată. Comportarea lor de mai târziu avea să confirme această apreciere, cel puțin cu două prilejuri: prima dată cu ocazia purtării neprietenosă a samaritenilor, care au refuzat să-l primească pe Isus și pe ucenicii săi: „Doamne, au spus într-un glas Iacob și Ioan, nu e cazul să cerem de la Dumnezeu focul din cer care să-i distrugă?”. „Fiul Omului nu a venit să ucidă suflete, dar să le mântuiască”, a răspuns cu blândețe Isus. Mai târziu, în timpul celei din urmă călătorii spre Ierusalim, amândoi frații, prin mama lor, și-au exprimat dorința arogantă de a ședea unul la dreapta și altul la stânga lui Isus, când avea să întemeieze Împărăția Mesianică. În amândouă împrejurările au dat dovadă că nu înțeleseseră spiritul de iubire și umilință al Învățătorului, dar s-au arătat generoși când s-a pus problema de a se avânta în luptă. La întrebarea lui Isus: „Puteți voi să beți paharul meu?”, Iacob este primul care răspunde: „Putem!”. Isus a ținut seamă de cuvântul său și Iacob a împlinit întocmai ceea ce a promis. După coborârea Duhului Sfânt, care a coborât din cer nu focul nimitor al pedepsei, dar flacăra vie a iubirii,

și Iacob, ca și ceilalți apostoli, a fost victima prigoanei care s-a năpustit împotriva lor. Fiind aruncat în închisori și biciuit „era nespuns de bucuros că a fost aflat vrednic de a suferi ocară pentru numele lui Isus” (după cum citim în Faptele Apostolilor). A urmat a doua prigoană, a cărei victimă ilustră a fost Sfântul Ștefan și apoi o a treia, mai cruntă decât celelalte, dezlănțuită de Irod Agripa „pentru a fi pe placul iudeilor”.

Acest Irod, dovedind că era un urmaș vrednic de unchiul său, cel care a pus sa fie omorât Ioan Botezătorul, precum și de bunicul său numit Irod cel Mare, omul care încercase să ucidă pe Isus îndată după naștere, de sărbătoarea Paștelui din anul 42 „a început să prigonească pe unii membri ai Bisericii; a făcut să fie ucis cu sabia Iacob, fratele lui Ioan și văzând că aceasta e pe placul iudeilor, a dat ordin să fie arestat și Petru”.

Datele cuprinse în Noul Testament sunt sigure, indiscutabile. La acestea se adaugă o tradiție care susține ca Sfântul Iacob ar fi ajuns până în Spania; faptul este foarte puțin probabil, dar transmiterea tradiției amintite explică marea răspândire

a cultului Sfântului Iacob în Spania și ținuturile de cultură spaniolă. Numeroase localități care-i poartă numele: Santiago (Sfântul Iacob), biserici și monumente dedicate Sfântului Iacob și mai cu seamă vestitul loc de pelerinaj din nord-vestul Spaniei, Compostella. O legendă din veacul al VII-lea spune că după executarea Sfântului Iacob, ucenicii săi i-au luat trupul și urcând pe o corabie aflată întâmplător la malul mării au fost aduși în mod miraculos până pe țărmul Galiciei (Spania). Aici au coborât pe uscat și l-au înmormântat în mijlocul unui câmp. Mult mai târziu, prin secolul IX, Dumnezeu arată unui păstor, printr-o stea minunată, locul unde odihneau rămășițele pământești ale „Fiului Tunetului”; se fac săpături și într-adevăr se descoperă osemintele Sfântului Apostol, la atingerea cărora se săvârșesc nenumărate minuni. Locul respectiv a fost numit „Campus stellae” – „Compostella” – „Câmpul Stelei” – și pe el s-a ridicat o biserică măreață, care a devenit unul dintre cele mai renumite locuri de pelerinaj ale Europei.

sfnticatici.ro

Pelerinaj jubiliar diecezan
Maria Radna, 16 iulie 2018

